

jeg for mit Vedkommende et stort Spørgsmaal ved, det maa jeg vel have Lov til. Det er et stort Apparat, der skal sættes i Gang, og jeg tror ikke, at man vil faae megen Fornøielse deraf. Nu mener det ærede Medlem, at hele denne Sag angaaende Valgmaaden og Forholdstalsvalgmaaden vel er værd at tage under Overveielse, og han venter, at Landstinget ikke vil unddrage sig denne Opgave ved at drive Visnepolitik med hans Forslag. Dertil vil jeg sige, at selv om Landstinget mener, at Spørgsmaalet er værd at tage under Overveielse, kan man dog ikke fastslaa, at det derfor skulde være bundet til netop at tage sig af dette Lovforslag. Det ærede Medlem forudsatte jo selv, at der ikke kunde være Tale om, at dette Lovforslag kunde blive til Lov, som det forelaa, men at det burde underkastes en ganske betydelig Omarbejdelse og forudsatte, at Landstinget vilde give det denne. Men det kan jo være meget tvivlsomt, om Landstinget i en Samling, hvor der foreligger saa mange Lovforslag, som der gjør i denne, vil dette. Det er Noget, som jeg ikke skal spaa Noget om, det maa Landstinget selv afgjøre. Men fordi Landstinget indtager en anden Holdning end den, det ærede Medlem venter og ønsker, kan man ikke deraf udlede, at det ikke interesserer sig for det her foreliggende Spørgsmaal, det behøver jo kun at betyde, at man ikke tror, at Sagen er forelagt paa en saadan Maade, at man vil paatage sig det store Arbejde at løse de Vanskeligheder, som Spørgsmaalet indeholder. Om Landstinget vil dette, kan jeg imidlertid ikke sige Noget, det kommer ikke heller mig ved, det maa Landstinget selv om.

Forslagsstilleren (Bajer): Jeg skal ikke sige Andet, end at det maa være en Misforstaaelse fra den høitærede Ministers Side. Jeg har ikke ment, at Lovforslaget behøvede nogen nærmere Bearbejdelse; min Mening er, at det er bearbejdet saaledes, at det kan træde ud i Livet og bestaa sin Prøve i Praxis.

Tauber: Jeg har stadig beklaget, at dette Lovforslag er blevet indbragt. Jeg beklagede det i Virkeligheden i Fjor, og jeg har ogsaa beklaget i Aar, at det er blevet indbragt her i Thinget. Jeg tror ikke, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) tager denne og lignende Sager, som hører til hans Indlingsmaterier, vil kunne føre dem et Skridt videre, tværtimod tror jeg, det bidrager til at hæmme deres Fremgang.

Hvad mig angaar, behøver jeg ikke at sige, at jeg ønsker Kvindens kommunale Valgret, men jeg anser det for rigtigt, at de, der ønske den, ville blive staaende ved de Anstbninger, den høitærede Minister har givet af, hvad der kunde ventes at ville kunne føres igennem og ikke vilde opstille mere ideale Fordringer, saaledes som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds aldrig kan lade være, hvilket blot forhindrer, at man opnaar det, man i Virkeligheden kunde opnaa til Bedste for den Sag, som han ønsker fremmet. Saavidt jeg har forstaaet den høitærede Ministers tidligere Udtalelser om denne Sag, gaar den ud paa, at man foruden at forandre de almindelige Betingelser for Valgret i Kjøbenhavn, skulde udstrække denne til Kvinder i ugift Stand, Enker og Ugifte, som iøvrigt svare den Stat, Lovgivningen har fastsat som Betingelse for Valgret. Saaledes har jeg opfattet den høitærede Ministers Standpunkt i denne Sag, og kan dette naaes, vil jeg anse det for et meget væsentligt Fremskridt. Jeg vilde rigtignok ønske, at Reformen i saa Fald ikke blev indstrænket til Kjøbenhavn alene, men blev udstrakt ogsaa til det øvrige Land. Hvad derimod Bestemmelser om Forholdstalsvalgmaaden angaar, maa jeg tilstaa, at lige saa sikker jeg er paa, at jeg forstaaer den — jeg har ogsaa sat mig ind i den — ligesaa sikker er jeg paa, at de allerfærreste af dem, der skulle anvende den, ville kunne forstaa den. Jeg betragter Forslaget af den Grund som aldeles upraktisk, i alt Fald i den Stikkelse, hvori det foreligger, og det er jo ikke min Sag at forbedre det. Jeg vilde i det Hele taget anse det for heldigt, om denne Sag slet ikke var bleven indbragt i denne Samling, og at den i alt Fald var bleven indbragt i en anden Form, hvis den skulde indbringes. Det kan ikke ventes, at man ved at sende denne Sag i Udvalg vilde kunne faae en Betænkning afgiven, der væsentlig afviger fra Betænkningen i Fjor. Den er nu bleven fremført af det samme ærede Medlem, bleven forelagt med den samme Motivering, omfattet med lige saa ringe almindelig Interesse som i Fjor, og Resultatet vil sikkert blive ligesaa tomt, som det blev og maatte blive i Fjor. Derjom denne Sag skulde føres frem, maatte den føres frem paa et andet Grundlag, og derfor vil jeg for mit Vedkommende ønske, at den maa blive lagt i Hænderne paa en Anden i en senere Samling, og at man hermed vilde standse den i denne Samling. Jeg anser det ikke for rigtigt, at man sender en Sag fra Folkethinget, som man ikke forstaaer — og det gjælder vistnok adskillige Medlemmer,